

drøfter indsatsen om 6 måneder, når vi kender resultatet af valget i januar samt de heraf følgende konsekvenser for den samlede internationale indsats.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hvis analysen er grundlæggende forkert, når man jo altid frem til en forkert konklusion.

Jeg vil godt bede hr. Ulrik Kragh vurdere lidt, om han virkelig vil fastholde at sige, at det, der er årsag til problemerne nu, er, at ekstremistiske og autonome grupper udgør modstandsgrupperne i Irak. Det er jo i lodret modstrid med, hvad Forsvarets Efterretningstjeneste siger i sin rapport af 28. oktober 2004. De siger, at situationen har karakter af en guerillakrig, og de siger, at der, hvor modstanden er stærkest, bakkes modstandsgrupperne op af lokalbefolkningen.

Det er altså indbildning, at det alene skulle være en krig mod små, ekstreme grupper. Det er regeringens problem i dag, at det mere og mere er ved at udvikle sig til en krig mod en hel befolkning, og jeg vil spørge, om hr. Ulrik Kragh anerkender de betragtninger, Forsvarets Efterretningstjeneste er kommet med.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Selvfølgelig anerkender jeg de betragtninger, Forsvarets Efterretningstjeneste er kommet med, men jeg synes, hr. Villy Søvnalds udlægning er forkert.

Der er naturligvis grupper i Irak, som er glade for Saddam Hussein og det diktatoriske styre, som Saddam Hussein stod for. Disse grupper ser gerne, at den demokratiske proces, der er i gang, bliver afsporet, og sammen med disse grupper søger en række internationale terrororganisationer til Irak og forsøger at destabilisere landet og ødelægge den demokratiske proces, der er i gang. Derfor synes jeg, det ville være helt forkert, hvis vi fra dansk side ikke bakkede op om FN's appel og om den midlertidige premierminister Allawis indtrængende opfordring til at deltage i arbejdet med at skabe et stabilt og sikkert Irak, også til trods for de problemer, vi står med nu.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Ulrik Kragh slet ikke forholder sig til det, som er alvoren i Forsvarets Efterretningstjenestes analyse.

Man kan sige, at hvis det billede, hr. Ulrik Kragh tegner, er rigtigt – at man står over for en lille, men meget isoleret gruppe af gale, religiøse ekstremister og nogle rester af Baathpartiet – forklarer det jo ikke, hvorfor man indfører undtagelsestilstand i et land. Det forklarer ikke, hvorfor man bomber byer, det forklarer ikke, hvorfor man skyder ind i folkemængder, og det forklarer ikke, hvorfor man dræber 100.000 uskyldige irakere.

Situationen er jo, at man i højere og højere grad bliver trukket ind i noget, der har karakter af en egentlig krig mod en hel befolkning med 100.000 uskyldiges død som konsekvens, og vil man på et tidspunkt ikke også fra hr. Ulrik Kraghs side tage et medansvar for den eskalerede vold, der vokser dag for dag i Irak for øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg ser absolut ingen grund til, at vi skal tage et ansvar for, at ekstremistiske grupper forsøger at afspore den demokratiske proces i Irak, som er ønsket af FN, og som er ønsket af den irakiske premierminister Allawi – tværtimod. Vi har al mulig grund til at bakke op om, at man støtter de elementer, der er med til at sikre et stabilt og fredeligt Irak.

Hr. Villy Søvnald siger, at der er indført undtagelsestilstand. Til det vil jeg sige, at vi altså befinder os i en situation, hvor de mennesker, som forsøger at afspore processen, laver gidseltagninger og skærer hovedet af folk, og vi er i en situation, hvor de irakere, som melder sig til sikkerhedsstyrkerne og gerne vil tage en uddannelse som soldat eller politibetjent og være med til at sikre stabilitet og sikkerhed i landet, bliver koldblodigt henrettet.

Jeg forstår godt, at den irakiske premierminister har behov for at udvise en vis styrke og vise, at man tager sagen alvorligt, og derfor er det helt naturligt, at man forfølger de problemer, der er. Det er jo således, at Allawi gennem forhandlinger har forsøgt at få oprørerne i Falluja til at være en del af processen med at skabe et demokratisk Irak, men det er blevet afvist, og derfor er man nu i en situation, hvor man har valgt at sige: Det går ikke, hvis det er sådan, at